

DANES Irena Ferluga

Vse je jasno

Prav na včerajšnji dan pred šestimi leti je slovenska vlada odločila, da 109.627 malim delničarjem, ki so želeli skupaj vplačati 750 milijonov evrov za delnice NKBM, dodeli 2,4-odstotni delež banke in jim "vzame" 151 milijonov evrov. Razliko so dobili vrnjeno. To je bila prva javna ponudba delnic na Slovenskem in po šestih letih je mogoče z gotovostjo trditi, da tudi zadnja. Vsaj za naslednjih petdeset let. Država je takrat s prodajo nekaj manj kot 49-odstotnega lastniškega deleža banke dobila v današnjih merilih globine bančne luknje skromne 303 milijone evrov. Se je splačalo? Če ne drugega, smo se učili delničarstva. Vloženo premoženje državljanov, ki so ob nakupu računali na dolgoročno naložbo in oplajanje svojih prihrankov, je v minulih šestih letih ob naslednjih dokapitalizacijah izključno kopnelo. Ljudje so takrat v bančne delnice vložili v povprečju po 5000 evrov, mnogi s kreditom. Verjeli so v štajersko banko, ki jo je večini njenih nekdanjih direktorjev uspelo utrditi in nemalokrat tudi obraniti pred apetiti iz Ljubljane. Molčali so, ko

je vrednost delnice samo še padala, le posamezniki so na skupščinah zahtevali pojasnila. Začeli so se spraševati, kaj več od njih so vedeli tisti, ki so delnice prodali na vrhuncu, ko je po nekaj dneh trgovanja na Ljubljanski borzi, začelo se je 10. decembra, tečaj dosegel 42 evrov. Takrat so nekateri pokojnega ministra za finance Andreja Bajuka obtoževali, da je delnice po 27 evrov prodal prepoceni. **Mali delničarji** NKBM molčijo tudi danes, ko njihovi združenji preučujeta, kolikšna je verjetnost, da bi dobili tožbo proti državi zaradi razlastitve. Zdaj ko ni skoraj do ničle razvrednotena samo delnica, ampak je v bilanci banke zazijala milijardna luknja zaradi prijateljskih kreditov in drugih apetitov, ki naj se ne bi več dogajali, je naenkrat vse jasno. Še nedavno do polovice privatizirana banka je zdaj spet večinsko državna. Kar ni jasno, je metoda, po kateri bo država svoje ostrижene ovčice prepričala, da jih v resnici prav nič ne zebe. Kajti te ovčice bomo sanacijo bank plačale še drugič in tretjič. Pred šestimi leti je država še imela tistih sto tisoč ovac za striženje, da jih danes nima več, je očitno ne skrbi. Kajti vsi državljani pa resnično ne morejo pobegniti na delo v tujino.

Kako bo država ostrижene ovčice prepričala, da jih ne zebe